



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobce V. Š., bytem, proti žalované České správě sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o změnu výše invalidního důchodu, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18.8.2014, č.j. 710 110 4461/48091-JO,

t a k t o :

I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, ze dne 18.8.2014, č.j. 710 110 4461/48091-JO se z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 18.8.2014, č.j. 710 110 4461/48091-JO, žalovaná zamítla námitky účastníka řízení a rozhodnutí ČSSZ ze dne 10.6.2014, č. 710 110 4461 potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ snížila účastníkovi řízení od 22.7.2014 výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně podle ust. § 56 odst. 1, písm. d) a ust. § 41 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o důchodovém pojištění), neboť podle posudku OSSZ Prostějov ze dne 22.5.2014 nebyl již účastník řízení invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale invalidní pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 60%. V námitkách ze dne 16.6.2014 účastník řízení vyslovil nesouhlas se snížením invalidního důchodu a s posudkem, neboť není schopen se o sebe postarat, má problémy s chůzí, trpí závratěmi. Pro zabezpečení rodiny pracoval 20 hodin týdně jako vrátný, což byl jeho maximální výkon. Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí vzhledem k námitce účastníka řízení a posoudila invaliditu podle § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák. č. 582/1991 Sb. Podle posudku o invaliditě ze dne 15.7.2014 bylo zjištěno, že účastník řízení není již invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť míra poklesu pracovní schopnosti byla

z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena ve výši 60% podle kap. VI, položka 8, písm. i) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.

V žalobě žalobce vyslovil nesouhlas se stanovením rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a nízkým stanovením poklesu pracovní schopnosti o 60%, což je ve středním pásmu procentního rozmezí, toto stanovení je podhodnocené, neodpovídající současnému zdravotnímu stavu. Lékař v námitkovém řízení se nedostatečně zabýval souvislostí mezi dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a pracovní kvalifikací a vyslovil domněnku, že důvodem pro snížení stupně invalidity může být toliko objektivní zlepšení zdravotního stavu, které v jeho případě prokázáno nebylo. Je přesvědčen o tom, že stanovená míra poklesu pracovní schopnosti měla být navýšena o 10%. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

Žalovaná ve vyjádření navrhla důkaz posudkem PK MPSV s tím, že rozhodnutí ponechává na výsledku dokazování u soudu.

Soud vyžádal posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Brně, který podala dne 9.4.2015. Posudková komise za účasti dalšího odborného lékaře neurologa hodnotila zdravotní stav na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci a doložené zdravotní dokumentace. Žalobce objektivně vyšetřila při svém zasedání. Po zhodnocení lékařských nálezů posudková komise dospěla k závěru, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně. Vycházela z toho, že posuzovaný byl od 22.4.2002 uznán plně invalidním, při KLP 5/2005, 5/2008 byl uznán nadále plně invalidním, od 5/2011 invalidním invaliditou třetího stupně. Při KLP 22.5.2014 lékař OSSZ Prostějov dospěl k závěru, že již nejde o invaliditu třetího stupně, ale druhého stupně, když stanovil míru poklesu pracovní schopnosti na 60%. Shodně posoudil míru poklesu pracovní schopnosti i lékař LPS Ostrava. Posuzovaný trpí spinocerebelární ataxií, což je dědičné onemocnění některých struktur mozečku či jeho drah, klinicky dominuje ataxie, tedy zhoršená koordinace pohybu, průběh bývá obvykle chroniky progresivní a klinické příznaky se v průběhu roku pozvolna zhoršují. Příčinná léčba neexistuje. U posuzovaného došlo k rozvoji tohoto onemocnění v roce 2001 poruchou řeči, zhoršení koordinace pohybu na horních i dolních končetinách. Je přítomna deformita nohou, a i když je stav medicínsky stabilizovaný, z medicínského hlediska je posuzovaný adaptován, přesto lze důvodně předpokládat pozvolnou progresi onemocnění. Posuzovaný na svůj stav není a ani nemůže být adaptován ve smyslu výkonu soustavné, pravidelné systematické práce, není schopen výkonu původní pracovní profese, schopnost rekvalifikace na manuální povolání není. Zdravotní postižení tak odůvodňuje trvání invalidity třetího stupně. Posuzovaný není schopen vykonávat práci ve stoje, v sedu vydrží, ale je narušena funkce horních končetin. První instance zařadila zdravotní postižení správně do kap. VI, položky D, LPS v námitkovém řízení chybně, neboť nejde o hemiparézu (položka 8i). Jde o poruchu mozečkovou, která vede k závažné poruše funkce dolních končetin na podkladě poruchy koordinace pohybu. Posudková komise dospěla k závěru o důvodnosti aplikace § 3 vyhl., tj. navýšit pokles pracovní schopnosti ve výši 60% o dalších 10% na celkových 70%. Komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl posuzovaný invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, šlo nadále o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%. Invalidita třetího stupně trvala ke dni vydání napadeného rozhodnutí 18.8.2014.

Žalovaná nenavrhla další dokazování a ponechala na rozhodnutí soudu s ohledem na provedený důkaz.

Na základě shora provedeného důkazu posudkem PK MPSV v Brně ze dne 9.4.2015 který po jeho zhodnocení pojal soud jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Z důvodu žalobních námitek soud vyžádal posudek PK MPSV v Brně, v němž posudková komise řádně a úplně zhodnotila zdravotní stav žalobce v rozsahu dostačujícím pro zhodnocení a posouzení žaloby. Z obsahu posudku je zřejmé, že se posudková komise zdravotní stav žalobce řádně a podrobně zhodnotila a dospěla k závěru, že vzhledem k charakteru rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a z toho vyplývajících omezení pracovního potenciálu a neschopnosti rekvalifikace je namístě ponechat nadále invaliditu třetího stupně. Komise uzavřela, že invalidita žalobce třetího stupně ke dni vydání napadeného rozhodnutí trvala, když zdravotní stav hodnotila podle kap. VI, položka 8i, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., a míru poklesu pracovní schopnosti určila ve výši 60% a navýšila o 10% vzhledem k zachovalému pracovnímu potenciálu a neschopnosti rekvalifikovat se. Soud hodnotí vypracovaný posudek PK MPSV v Brně ze dne 9.4.2015 za úplný, podrobný, přesvědčivý a pojal ho jako zásadní důkaz pro posouzení žaloby.

Na základě jeho závěru soud zrušil napadené rozhodnutí ve smyslu ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního. Žalovaná je v dalším řízení vázána právním názorem soudu, že žalobce byl k datu napadeného rozhodnutí dne 18.8.2014 nadále invalidní a šlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má úspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení. Ten však náklady řízení nežádal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. května 2015

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová